

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Epitaphios Piis Manibus Maxime-Reverendi, Amplissimi,
Nobilissimique Viri, Dn. Magistri Gerhardi Coldewey,
Bremensis**

Brincmann, Nicolaus

Oldenburg, MDCCVII.

VD18 13035290-001

Farbkarte

[urn:nbn:de:gbv:45:1-805281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-805281)

α |
| ω

Ortem temporalem, magno omnium

piorum solatio, in sacris utriusque instrumenti oraculis, somni nomine insigniri, Christianis sacrum codicem diligenter volventibus haud potest esse ignotum. Vox namque ipsius Jehovæ Moli facta hæc est : *וְהָיָה שָׁכְבְךָ עִם־אֲבוֹתֶיךָ*. *Ecce tu eris cubans cum Patribus tuis. Deut. 31, 16.* Idem Jehova hanc quoque promissionem Regi Davidi pollicitus est inquiring, *כִּי יִשְׁכְּבֶנּוּ אִתְּךָ וְיָשְׁבוּ עִם־אֲבוֹתֶיךָ* cum complebuntur dies tui & cubueris cum patribus tuis. *1. Sam. 7, 12.* Quod promissum Davidi servatum & impletum Paulus hunc in modum recenset : *David propriae generationi inserviens, Dei voluntate (ἐκκοιμήθη) obdormivit & appositus est ad patres suos. Act. XIII. 36.* Daniel Propheta testatur motuos omnes dormire (*רַבִּים קָיָמוּ* multi ex dormientibus) in pulvere terræ. *Cap. XII. 2.* Ita Christus Lazarum, jam quatuor dies inter mortuos contumulatum, suscitaturus, hæc formula utebatur : *Lazarus amicus noster κοιμήται dormit. Joh. XI. 11.* Et jucundissima sane piis animabus Spiritus sancti vox erat, quando secundo Nativitatis Christi festo die, sub finem pericopes epistolice, Protomartyr Novi Testamenti Stephanus, lapidum imbre obrutus, non mortuus, sed modo *ἐκοιμήθη* sopore sopitus dicebatur. *Act. VII. 60.* De omnibus mortuis idem vocabulum in præterito passivo occurrit *1. Thess. IV. 13. 14.* Ut alia scripturæ dicta, quæ ingenti adduci possent cumulo, jam tacita prætermittamus. (*Hebræorum autem verbum שכב in vulgari sua significatione, cum Græcorum κοιμάσθαι congruere pluribus ostendit Job, Vossius in comment. de Hebraïsmis N. T. Cap. VI. p. 198.*) Idem Ethnici sapientiores de morte senserunt. Cato Major dicere solebat : *Nihil, tam morti simile, quam somnus.* Gorgias Leontinus, bene senio confectus, finemque vitæ expectans, cum adversa valetudine correptus paulatim in somnum laberetur, & quidam ex necessariis accedens invivendi causa, quomodo se haberet, quæreret ? jam, inquit, *me somnus incipit fratri suo, hoc est morti, tradere.* *Laërt. de vitis Philosoph. Lib. IV.* Unde non erat, cur rideret Cæcilius, quod Christiani suos jam vita functos, non tam mortuos esse, quam dormire & dicerent & crederent, corporumque resurrectionem futuram jactarent, cum & apud suum Homerum legisset ; *ὕπνον ὄντας ἐγείρειν*, & apud Virgilium ; *somnos adimere*, cum de mortuis in vitam revocandis agitur. Nec enim somnum hunc ad utramque hominis demortui essentiali partem, corpus æque ac animam extendemus, ut antiquitus Psychopannychitas vel Dormitantianos, & nostris temporibus Anabaptistas fecisse legimus, qui lethargum quendam animas post mortem occupare contenderunt, adeo ut sine omni vita & sensu jacentes ; usque ad diem extremum nihil agant aut pariantur ; *Vid. Domini D. Scherz. Syst. Def. p. 563. 648. Domini D. Pfeifferi Evangelische Christen Schule. p. 1315.* Sed tantummodo ad corpus ab anima separatum. Potest autem, cum rem accurate perpendimus, inter mortem & somnum comparatio institui, si respicimus utriusque Originem. Nam quemadmodum somnus naturaliter a perceptis cibis eorumque vaporibus, qui estomacho exhalantur atque in cerebrum adscendunt, oritur ; etiam dulcis somnus insequitur, si cibus modice est sumtus, juxta Ecclesiastici informationem *Cap. xxxi. 23.* *ὕπνος ὑγείας ἐστὶν ἐντίμω μωρίω.* Lutherus, *wenn der Magen mäßig gehalten*

